

ménta, & reptília quæ reptant super terram secundùm genus suum, egressa sunt de arca. Ædificávit autem Noë altáre Dómino: & tollens de cunctis pecóribus, & volúcribus mundis, obtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis.

PROPHETIA III.

Gen.
22.

IN diébus illis: Tentávit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle filium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac, & vade in terram visiõnis: atque ibi offeres eum in holocáustum super unum móntium quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes, &

Isaac filium suum. Cùmque concidisset ligna in holocáustum, ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tertio, elevátis óculis, vidit locum procúl: dixitque ad púeros suos: Expectáte hic cum ásino: ego & puer illuc usque properánte, postquàm adoráverimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáusti, & impósuit super Isaac filium suum: ipse verò portábat in mánibus ignem & gládium. Cùmque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis & ligna: ubi est víctima holocáusti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi. Pergébant ergo páriter: & venerunt ad locum quem osténderat ei

Deus,

Deus, in quo ædificávit altáre, & desupèr ligna compósuit: cùmque alligáset Isaac filium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extenditque manum, & arrípuit gládium, ut immoláret filium suum. Et ecce Angelus Dómini de celo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixitque ei: Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi quòd times Deum, & non pepercísti unigénito filio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres hæréntem cónibus, quem assúmens, obtulit holocáustum pro filio. Appellávitque nomen loci illius, Dóminus videt. Unde usque hodiè dici-

tur: In monte Dóminus vidébit. Vocabit autem Angelus Dómini Abraham secundò de celo, dicens: Per memetipsum jurávi, dicit Dóminus, quia fecísti hanc rem, & non pepercísti filio tuo unigénito propter me: benedicam tibi, & multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, & velut arénam, quæ est in littore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, & benedicentur in semine tuo omnes gentes terræ, quia obedísti voci meæ. Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, & habitávit ibi.

PROPHETIA IV.

IN diébus illis: Factum est in vigília matutína, & ecce respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per co-

Exod.
14. f

M

lúm-

lúmnam ignis & nubis, interfecit exercitum eorum: & subvertit rotas currum, ferebanturque in profundum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Israëlem: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus & équites eorum. Cùmque extendisset Móyses manum contra mare, reversum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibusque Ægyptiis occurrerunt aquæ, & involvit eos Dóminus in médiis fluctibus. Reversæque sunt aquæ, & operuerunt currus & équites cuncti exercitus Pharaonis, qui sequentes ingressi fuerant mare: nec unus quidem superfuit ex eis. Filii autem Israël perre-

xerunt per médium sicci maris, & aquæ eis erant quasi pro muro à dextris & à sinistris: liberavitque Dóminus in die illa Israël de manu Ægyptiòrum. Et viderunt Ægyptios mórtuos super littus maris, & manum magnam quam exercúerat Dóminus contra eos: timuitque pópulus Dóminum, & crediderunt Dómino, & Móysi servo ejus. Tunc cecinit Móyses, & filii Israël carmen hoc Dómino, & dixerunt.

PROPHETIA. V.

HÆc est hæreditas servorum Dómini, & iustitia eorum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes venite ad aquas: & qui non habétis argentum, properate, émite, & comédite: venite, émitte absque argento, & abs-

que

que ulla commutatióne, vinum & lac. Quarè apénditis argentum non in pánibus, & labórem vestrum non in saturitatè? Audite audiéntes me, & comédite bonum, & delectábitur in crassitudine ánima vestra. Inclinate aurem vestram, & venite ad me: audite, & vivet ánima vestra, & fériam vobiscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis: & Gentes, quæ te non cognoverunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, & sanctum Israël, quia glorificávit te. Quærite Dóminum dum inveniri potest: invocáte eum, dum propè est. Derelinquat impius viam suam, & vir ini-

quus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus, & ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ: neque, viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cœli à terra, sic exaltatæ sunt viæ meæ à viis vestris, & cogitatiónes meæ à cogitatióibus vestris. Et quómodo descendit imber, & nix de cœlo, & illuc ultrà non revertitur, sed inebriat terram, & infúndit eam, & germinare eam facit, & dat semen serénti, & panem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed faciet quæcúmque volui, & prosperábitur in his, ad quæ misi illud: dicit

M 2

Dó-

Dóminus omnipotens.

PROPHETIA VI.

Bar.
3. b.

A Udi Israël mandata vitæ: áuribus percipe, ut scias prudentiam. Quid est Israel, quòd in terra inimicòrum est? inveterasti in terra alièna, coinquinatus es cum mórtuis: deputatus es cum descendéntibus in infèrnum. Dereliquisti fontem sapientiæ. Nam si in via Dei ambulasses, habitasses útique in pace sempiterna. Disce ubi sit prudentia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul ubi sit longiturnitas vitæ & victus, ubi sit lumen oculòrum, & pax. Quis invénit locum ejus? & quis intrávit in thesauros ejus? Ubi sunt principes Géntium, & qui dominantur super béstias, quæ sunt super terram?

qui in ávibus cœli ludunt, qui argéntum thesaurizant, & aurum, in quo confidunt hómines, & non est finis acquisitionis eòrum? Qui argéntum fabricant, & solliciti sunt, nec est invéntio óperum illòrum? exterminati sunt & ad inferos descendérunt, & álii loco eòrum surrexérunt. Júvenes viderunt lumen, & habitavérunt super terram: viam autem disciplinæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque filii eòrum suscéperunt eam, à fácie ipsòrum longè facta est, non est audita in terra Chanaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui exquirunt prudentiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ, & Theman, & fabulatóres, & exquisitóres prudentiæ, & intelligentiæ:

viam

viam autem sapientiæ neciérunt, neque commemorati sunt sémitas ejus. O Israël, quam magna est domus Dei, & ingens locus possessionis ejus! Magnus est, & non habet finem: excelsus & immensus. Ibi fuérunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuérunt, statúra magna, scientes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam disciplinæ invénérunt: propterea perierunt. Et quóniam non habuerunt sapientiam, interiérunt propter suam insipientiam. Quis ascendit in cœlum, & accépit eam, & eduxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, & invénit illam? & áttulit illam super aurum eléctum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquirat sémitas ejus: sed qui scit universa, novit eam, & adin-

vénit eam prudentia sua: qui præparávit terram in ætérno tèmpace, & replévit eam pecúdibus, & quadrupédibus: qui emittit lumen, & vadit: & vocávit illud, & obedívit illi in tremóre. Stellæ autem dederunt lumen in custodiis suis, & lætátæ sunt: vocatæ sunt, & dixerunt: Adsumus: & luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, & non æstimábitur álius adversus eum. Hic adinvenit omnem viam disciplinæ, & trádedit illam Jacob púero suo, & Israël dilecto suo. Post hæc in terris visus est, & cum homínibus conversátus est.

PROPHETIA VII.

I N dièbus illis: Facta est super me manus Dómini, & eduxit me in spíritu Dómini: & dimisit me in médio cam-

Exod.
37.

pi,

pi, qui erat plenus óssibus: & circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valdè super facièm campi, siccaque vehemèntèr. Et dixit ad me: Fili hóminis putás-nè vivent ossa ista? Et dixit: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: & dices eis: Ossa árida audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego in-tromittam in vos spíritum, & vivétis. Et dabo super vos nervos, & succrésce-re faciám super vos carnes, & superexténdam in vobis cutem: & dabo vobis spíritum, & vivétis, & sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi sicút præcéperat mihi: factus est autem sónitus prophetánte me, & ecce commótió: & accesserunt ossa ad ossa, unum-

quòdque ad junctúram suam. Et vidi, & ecce super ea nervi, & carnes ascendérunt: & exténta est in eis cutis désuper, & spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre fili hóminis, & dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni spíritus, & insúffla super interféctos istos, & revivíscant. Et prophetávi sicút præcéperat mihi: & ingressus est in ea spíritus, & vixerunt: steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valdè. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univér-sa, domus Israél est: ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra, & périit spes nostra, & abscíssi sumus. Proptérea vaticináre, & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam tumúlos vestros,

&

& edúcam vos de sepúlchris vestris, pópulus meus: & indúcam vos in terram Israél. Et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlchra vestra, & edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: & dédero spíritum meum in vobis, & vixerítis, & requiescere vos faciám super humum vestram: dicit Dóminus omnipotens.

PROPHETIA VIII.

Apprehendérunt septem mulieres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comédemus, & vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodò invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificentia & glória, & fructus terræ sublimis, & exul-

tatio his, qui salváti fúerint de Israél. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, & resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, & sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spíritu júdicii, & spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, & ubi invocátus est, nubem per diem, & fumum, & splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, & in securitátem, & absconsiónem à túrbine, & à plúvia.

PROPHETIA IX.

IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen & Aaron in terra Ægypti: Mensis iste,

Exod.
12.

VO-